
MONTSIÀ La Plataforma del Sènia viatjarà a Brussel·les per exigir responsabilitats al BEI

La concessionària del Castor retorna als bonistes del Banc Europeu d'Inversions

TORTOSA ACN

La liquidació financera del projecte Castor, que pagaran els ciutadans de l'Estat espanyol a través de la factura del gas durant 30 anys -una operació que, segons l'OCU, pot disparar-se fins als 4.700 milions d'euros- continua avançant a marxes forçades i complint tots els compromisos contrets amb i per l'empresa concessionària, participada al 66% per l'ACS de Florentino Pérez.

El dia 11 de novembre, ACS va rebre els 1.350 milions d'euros d'indemnització aprovats pel consell de ministres -n'havia cobrat 110 més de forma provisional fins al 2012- abans que finalitzés el termini dels 35 dies establits per al pagament, circumstància que va aixecar una gran indignació política i ciutadana. L'operació, la va comandar, per encàrrec del ministeri d'Indústria, el gestor tècnic del sistema gas, Enagás, a través d'un crèdit amb Caixabank, Bankia i Santander, que obtenen, a canvi, els drets de cobrament durant tres dècades dels peatges que s'establiran a partir del 2016 a la factura del gas amb el 4,2% d'interessos. Ara, la

societat creada a Luxemburg per la concessionària, Watercraft Capital, ha liquidat amb els bonistes la inversió de 1.440 milions d'euros aprovada l'estiu de l'any passat mentre Escal UGS iniciava les injeccions de gas al subsòl marí de la costa del Sènia que va acabar desencadenant més d'un miler de terratrèmols i la paralització de les activitats. Entre els titulars, hi figuraven fons d'inversions, de pensions i privats d'arreu d'Europa que, gràcies a les garanties del BEI -que va comprar 300 milions en bons i va habilitar una línia de liquiditat per 200 més amb diner públic europeu-, buscaven obtindre una rendibilitat del 5,75% al llarg de 25 anys.

La renúncia d'ACS a la concessió el juliol passat ha acabat precipitant els esdeveniments amb extraordinària celeritat, segons recriminen entitats ciutadanes, partits polítics i el mateix Govern, que treballen per impugnar davant el Tribunal Constitucional la indemnització aprovada el 3 d'octubre pel consell de ministres. Mentre el govern espanyol reitera que el cost de la broma serà de més de 100 milions d'euros anuals -amb un suposat estalvi

de 110 milions respecte de si s'acabava posant en marxa-, entitats com l'OCU xifren el cost en 4.700 milions d'euros, sense comptabilitzar els 300 que costaria el desmantellament o el manteniment, entre d'altres costos. Al llarg dels primers 25 anys, Pérez preveia ingressar 4.840 milions d'euros per amortitzar les instal·lacions i operar-les.

RECLAMACIÓ A EUROPA Una delegació de l'entitat es traslladarà dimarts, dia 2, a Brussel·les per intentar forçar la implicació de les autoritats europees en l'assumpte i exigir responsabilitats al BEI, amb representants dels quals preveu reunir-se. **"Els direm que ho han fet malament, que és una mala praxi bancària total, s'ha donat el crèdit a una persona que no se li havia de donar; ens van dir que ho van fer perquè els ho va dir el govern espanyol, i això és una anàlisi de risc per a 1.400 milions d'euros?. Hauria d'haver més",** raona. La Plataforma els demanarà veure el contracte signat amb Escal i esbrinar qui havia de respondre dels diners prestats si els bonistes no acceptaven la renúncia de la concessionària. ■
